

Aleksandra Kujawska
RZEŹBA

ALCHEMIA

ORGANIZATORZY:

Limited Edition, Warsaw Marriott Hotel

KURATOR WYSTAWY:

Wiesława Wideryńska

KONCEPCJA KATALOGU

Aleksandra Kujawska, Iwona Staroszczyk,

KOREKTA:

Ewa Wilczyńska

OPRACOWANIE GRAFICZNE:

Piotr Gil

PARTNERZY:

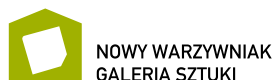
PATRONI MEDIALNI:

artinfo.pl

wysokieobcasy.pl

des:gn doc

format

Wierzę, że połączenie ponaddziesięcioletniego doświadczenia galerii sztuki Limited Edition oraz tradycja Warsaw Marriott Hotel przełożą się na sukces naszej współpracy. Wierzymy, że nasza opieka i patronat nad sztuką pozwoli artystom zdobywać kolejne szczeble kariery na rynku. Z drugiej strony wystawy wzbogacą doświadczenia wizualne naszych gości. Chcemy pozyskiwać dodatkowo tych odbiorców, którzy interesują się polską sztuką i dzięki temu chętniej będą wybierać nasz hotel. Właściciel Warsaw Marriott Hotel jest wielbicielem sztuki i kolekcjonerem, dlatego ta współpraca jest zgodna z naszą filozofią.

Dariusz Oleksiak, Managing Director, Warsaw Marriott Hotel

Wybieramy artystów z pewnego klucza. Są uznanymi twórcami, a ich prace znajdują się w zbiorach muzealnych. Każdy z nich ma swój rozpoznawalny i niepowtarzalny styl, z którego słynie. Są cierpliwi i ciężko pracują na swój sukces. Tworzą bardzo dobre obiekty, choć czasem mierzą się z wieloma wyzwaniami. Konsekwentnie tworzą sztukę, ponieważ są artystami z krwi i kości, którzy nie mogą robić w życiu niczego innego. To są nazwiska, w które warto inwestować, ponieważ pozostają wierni swojej twórczości, a wsparcie instytucji takiej jak Warsaw Marriott Hotel tylko to potwierdza.

Iwona Staroszczyk, założycielka Galerii Sztuki Współczesnej Limited Edition

Krakowska Huta Szkła
fot. Magda Grefkowicz

WSTĘP

IWONA STAROSZCZYK

Wirtualna wystawa rzeźby „Alchemia” Aleksandry Kujawskiej inauguruje współpracę Warsaw Marriott Hotel i Galerii Sztuki Współczesnej Limited Edition – Organizatorów tego wydarzenia. Połączenie sił galerii i Warsaw Marriott Hotel przy promocji polskiej sztuki jest niezwykle ważnym krokiem dla popularyzacji twórczości artystów. Warsaw Marriott Hotel w ramach mecenatu i dla celów tego projektu udostępnił przestrzeń świeżo odrestaurowanego apartamentu prezydenckiego. To pozwoliło pokazać ekspozycję prac Aleksandry Kujawskiej w nieco innym kontekście. Szklane rzeźby współgrają z wnętrzami apartamentu, meblami, przedmiotami codziennego użytku. Na 260 metrach kwadratowych światowego designu, zaprojektowanych przez samego właściciela Warsaw Marriott Hotel, można zobaczyć i sobie wyobrazić, jak obiekty te będą się prezentować w domach kolekcjonerów sztuki.

Udostępnienie apartamentu prezydenckiego jest szczególną okazją do obejrzenia jego wnętrza i wystawy praktycznie z każdego miejsca na ziemi i o każdej porze. Dzięki naszemu partnerowi, firmie Skan360, stworzyliśmy na potrzeby wystawy wirtualny spacer również dla tych odbiorców, którzy nie mieliby możliwości obejrzenia apartamentu w innych okolicznościach. Demokratyzacja luksusowych wnętrz Warsaw Marriott Hotel, będących poza zasięgiem większości ludzi, jest ważną częścią projektu.

Galeria Limited Edition towarzyszy Aleksandrze Kujawskiej w jej twórczej drodze od 2020 roku. Artystka nie uznaje kompromisów. Jeśli rzeźba nie spełnia jej oczekiwań – niszczy ją. Całe jej życie podporządkowane jest tworzeniu. Ma przy tym rozległą wiedzę z wielu dziedzin, co

pozwała jej tworzyć obiekty unikatowe. Tytuł wystawy „Alchemia” jest metaforą, nawiązującą do twórczości artystki. Tak jak alchemicy mieli zamieniać ołów w złoto, tak i Ola zamienia piasek, wapień i sól w szklaną lawę, z której, przy użyciu prymitywnych narzędzi, rzeźbi swoje obiekty. Aby jednak cały proces mógł mieć miejsce, potrzebna jest huta i zgrany zespół wysoko wykwalifikowanych hutników. Ola uważa, że dostęp do huty jest dla niej jako artystki tym samym co tlen. Bez huty Ola nie może tworzyć obiektów hutniczych, a tworzenie jest dla niej życiem. Dlatego dzięki wsparciu partnerów wystawy – Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze i Huty Szkła Gospodarczego Tadeusz Wrześniak Sp. z o.o. – którzy udostępnili artystce swoje piec, specjalistyczne pracownie i zasoby, prezentowane tu obiekty o wysokiej wartości artystycznej mogły powstać. Rola tych instytucji w projekcie jest szczególna.

Nie bez znaczenia są też obiekty powstałe w kultowej Krakowskiej Hucie Szkła – Instytucie Ceramiki i Materiałów Budowlanych – miejscu o blisko stuletniej tradycji, gdzie powstawały obiekty artystyczne zaprojektowane m.in. przez Jerzego Słuczana-Orkusza – jednego z pionierów projektowania szkła w Polsce.

W projekcie uczestniczą również znakomici patroni medialni: wysokieobcasy.pl, artinfo.pl, Format, design.doc, Szkło i Ceramika, Galeria Sztuki Nowy Warzywniak, Wspólnota Gdańska. Dzięki nim wystawa będzie szeroko komunikowana i dotrze do szerokiego grona odbiorców. Bez odbiorcy bowiem wystawa nie ma sensu.

Wirtualna wystawa potrwa od 6 czerwca do 30 września 2023 r. Będzie ją można oglądać na stronie galerii: www.limitededition.pl.

fot. Renata Dąbrowska

Interesują mnie relacje człowieka z naturą. W swoich pracach koncentruję się na atawistycznych potrzebach kontaktu współczesnego człowieka z naturą i wspólnotą. Szukam obszarów ludzkich pragnień, emocji związanych z utratą tych relacji i tęsknotą za nimi.

Interesuje mnie uświadomienie sobie przez współczesnego człowieka, że jest biologiczny, że jest częścią przyrody, z którą stracił kontakt i o której istnieniu zapomniał. Daleka jestem od konstruowania instrukcji lub codzienności.

Interesuje mnie proces samouświadczenia i związanych z tym emocji, potrzeb, tęsknot, lęków.

Aleksandra Kujawska

jest cenioną rzeźbiarką i projektantką, specjalizującą się w szkłe artystycznym. Urodziła się i dorastała w Polsce. Ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Jeleniej Górze – Cieplicach o profilu szkło artystyczne w pracowni Władysława Czyszczonia. Absolwentka studiów magisterskich, podyplomowych i doktoranckich Katedry Szkła, Wydziału Ceramiki i Szkła Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu. Magisterium obroniła w pracowni Szkła użytkowego pod kierunkiem profesora Kazimierza Pawlaka. Później podjęła studia podyplomowe: Szkło w architekturze – specjalizacja witraż pod opieką profesora Ryszarda Więckowskiego. Następnie ukończyła Międzywydziałowe Studia Doktoranckie Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu. Obecnie artystka przygotowuje się do obrony pracy doktorskiej.

Aleksandra Kujawska od lat uczestniczy w wielu wystawach zbiorowych i indywidualnych na arenie międzynarodowej. Jej prace były prezentowane w renomowanych galeriach i na wystawach w Paryżu, Londynie, Mediolanie, Luxemburgu, Wenecji, Sofii, Dreźnie, Warszawie, Krakowie, we Wrocławiu, w Łodzi, Gdyni i Poznaniu. Jej twórczość została doceniona przez jurorów i zdobyła wiele nagród, takich jak pierwsze miejsce w Międzynarodowym Konkursie Sztuki Szkła „Szkłana Improwizacja”, pierwsze miejsce w kategorii „wizje” konkursu „Diament Meblarstwa” oraz wyróżnienia „Must Have” na Łódź Design Festival w latach 2020, 2021 oraz 2023. Jej prace zostały również wyróżnione w konkursach, takich jak kultowy „Dobry Wzór 2021” Instytutu Wzornictwa Przemysłowego, pierwsze miejsce w kategorii „rzemiosło” i wyróżnienie specjalne w konkursie „Design Educated 2021” w Niemczech.

Prace Aleksandry Kujawskiej znajdują się w zbiorach renomowanych instytucji, takich jak Muzeum Karkonoskie, Muzeum Narodowe we Wrocławiu oraz Galeria Wzornictwa Polskiego w Muzeum Narodowym w Warszawie. Jej talent i zaangażowanie w sztukę szkła zostały docenione przez przyznanie jej stypendiów i dotacji, m.in. Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Instytutu Adama Mickiewicza w Warszawie, Urban Glass w Nowym Jorku oraz Pilchuck Glass School w USA.

Aleksandra Kujawska nie tylko tworzy unikalne dzieła sztuki, lecz także angażuje się w działalność kuratorską, organizując wystawy. Jest też autorką publikacji poświęconych sztuce szkła. Od 2020 r. współpracuje z galerią Limited Edition, która promuje jej twórczość.

NAJWAŻNIEJSZE NAGRODY

„Diament Meblarstwa 2018”, I miejsce w kategorii „Wizje”, 2018 r. Warszawa

„Must Have 2020”, finalistka konkursu, Łódź Design Festival, Łódź

„Dobry wzór 2021”, finalistka, I miejsce w kategorii „Rzemiosło”, Instytut Wzornictwa Przemysłowego, Warszawa

„Must Have 2021”, finalistka konkursu, Łódź Design Festival, Łódź

„Design Educated 2021”, międzynarodowy konkurs, wyróżnienie honorowe, Niemcy

„Must Have 2023”, finalistka konkursu, I miejsce w kategorii „Rzemiosło”, Łódź Design Festival, Łódź

STYPENDIA I DOTACJE

Instytut Adama Mickiewicza, Warszawa, Polska, 2015 r.; Urban Glass, Nowy Jork, USA, 2019 r.; Pilchuck Glass School, Seattle, USA, 2020 r.; Ministerstwo Kultury i Sztuki i Dziedzictwa Narodowego, Warszawa, Polska, 2021 r.; Ministerstwo Kultury i Sztuki i Dziedzictwa Narodowego, Warszawa, Polska, 2023 r.

WYBRANE WYSTAWY INDYWIDUALNE

Polska:

2019 – Schoolgirl. Backhome. Karkonoskie Muzeum, Jelenia Góra

2017 – Dipping, Wawa Design Festival, Warszawa

2016 – IN YOUR ROOM, Glass and Ceramics Institute, Kraków

2016 – Botanicum, Nature Museum, Jelenia Góra

2016 – Wawa Design Festival, Glass Garden, Warszawa

Zagranica:

2015 – Tent London, Londyn, Wielka Brytania

WYBRANE WYSTAWY ZBIOROWE ZAGRANICĄ

2022 – The Venice Glass Weeks, Glass_on. Have we ever dreamt about it? Wenecja, Włochy

2021 – Glass Biennale, Sofia, Bułgaria

2021 – The Venice Glass Week, Glass_on. Lets meet in better times., Wenecja, Włochy

2021 – European Glass Festival, Asselnborn, Luxemburg

2017 – Polish designers, Tent London, Londyn, Wielka Brytania

2017 – der die das, Schloss Konigshain, Niemcy

2017 – La carte et le territoire, La Galerie du Crous de Paris, Paryż, Francja

2016 – Eurocuccina, Polish design, Mediolan, Włochy

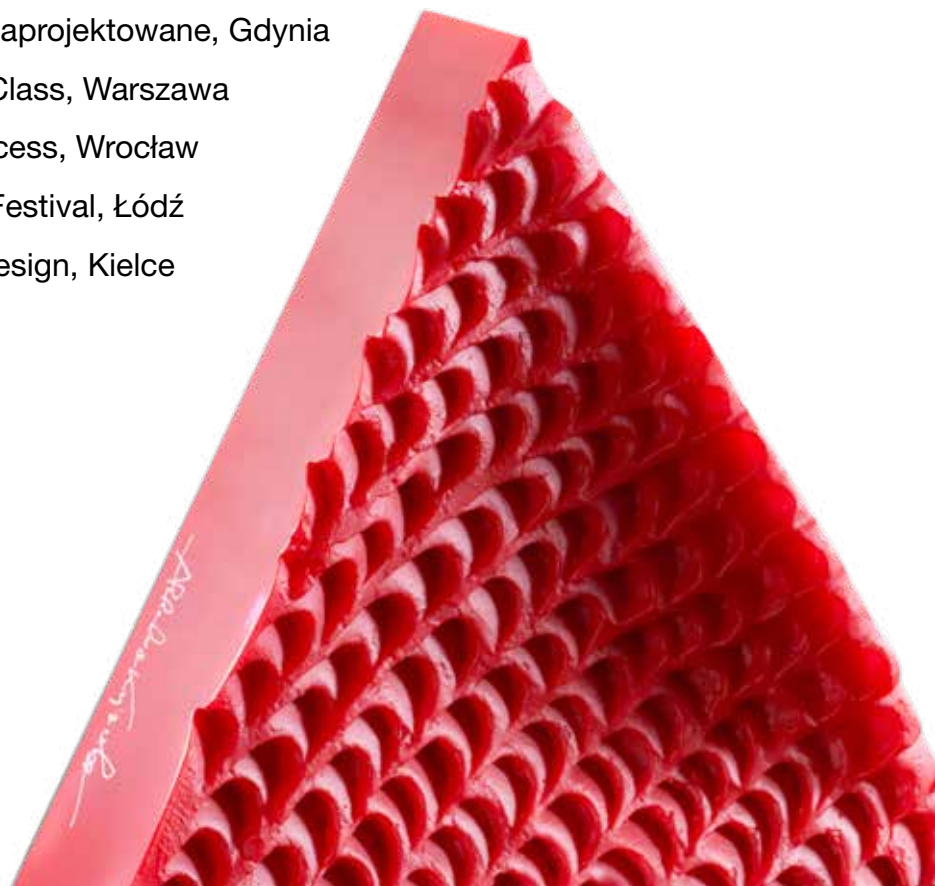
2015 – Tent London, Londyn, Wielka Brytania

2015 – EXPO 2015, Mediolan, Włochy

WYBRANE WYSTAWY ZBIOROWE W POLSCE

- 2023 – Polish Review, Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu
- 2023 – Zobacz szkło, Vivid Gallery, European Glass Festival, Wrocław
- 2022 – TopTen of Polish Design, Galeria Vzory, Poznań
- 2022 – Limited Edition, 10/10”, Łazienki Królewskie – Stara Oranżeria, Warszawa
- 2021 – Wystawa „Dobry Wzór”, Instytut Wzornictwa Przemysłowego, Warszawa
- 2021 – Must Have 2021, Sculptures TOYS, Łódź Design Festival, Łódź
- 2021 – Asymetria, Sztuka na miejscu, Wrocław
- 2021 – The best polish designers, Elle Decoration, Elektrociepłownia, Warszawa
- 2020 – Sense, Glass and Ceramics Institute, Kraków
- 2020 – Must Have 2020, Kieliszki Księżycowe, Łódź Design Festival
- 2019 – Elements, Nanazenit, Warszawa
- 2018 – Mixtura kultury, Browar, Wrocław
- 2018 – Z natury rzeczy, Warsaw Home, Poland Design Festival, Warszawa
- 2017 – Galeria Wzornictwa, Muzeum Narodowe w Warszawie
- 2017 – Odwaga, Warsaw Home, Warszawa
- 2016 – Botanicum, Muzeum Przyrodnicze, Jelenia Góra
- 2016 – Wawa Design Festival, Glass Garden, Warszawa
- 2016 – EcoMade 2016, Akademia Sztuk Pięknych im. W. Strzemińskiego, Łódź
- 2016 – Poziom najwyższy, Muzeum Narodowe we Wrocławiu
- 2016 – Gdynia Design Days, Dobrze zaprojektowane, Gdynia
- 2016 – Wawa Design Festival, Glass Class, Warszawa
- 2016 – Wroclove Design Festival, Process, Wrocław
- 2016 – Retrospections, Łódź Design Festival, Łódź
- 2015 – Proces I zmiana, Institute of Design, Kielce

WIESŁAWA WIDERYŃSKA

Historyk sztuki, dyplomowany kurator w zakresie sztuki współczesnej, autorka tekstów krytycznych o sztuce, jak również organizatorka wielu wystaw stałych i czasowych

Szkło towarzyszy człowiekowi od bardzo dawna. Przez lata spełniało różne funkcje, od magicznych po utylitarne. Proces powstawania obiektu ze szkła ma w sobie pewną mistykę. W technologii wyrobu przedmiotów szklanych umieszczona jest tajemnica, która zawarta jest w pytaniu: jak z substancji bez formy własnej, płonącej lawy, złożonej głównie z piasku, kwarcu, sody i wapienia powstają niezwyklej urody przedmioty? Szkło z jednej strony ze względu na kruchość i sztywność zaliczane jest do ciał stałych, jednak struktura kwalifikuje je do cieczy. Z tego też powodu transmutacja szkła ma znamiona czarów. To prawdziwa alchemia. Aby pracować z tak wymagającym materiałem, artyści tworzący w tym medium, obok kreatywności wyczucia formy, myślenia w 3D z uwzględnieniem rozmaitych właściwości optycznych szkła, w tym przenikania się koloru, muszą posiadać rozległą wiedzę z różnych dziedzin, technologii szkła, chemii, obsługi specjalistycznych urządzeń i maszyn. Tylko takie holistyczne podejście w projektowaniu szkła daje gwarancje powstania czegoś wyjątkowego, unikatowego, mającego cechy dzieła sztuki.

W naszym codziennym życiu świat szkła, który najlepiej znamy, zawiera w sobie obok funkcji estetycznej głównie funkcję użytkową. Mówiąc o długiej tradycji polskiego szkła, nie sposób pominąć minionej epoki, która dała nam doceniane obecnie na rynku sztuki przedmioty szklane o funkcji głównie użytkowej. Ale też wśród projektantów epoki PRL, jak m.in. Wszewłód Sarnecki, Eryka i Jan Drostowie, Bogdan Kupczyk, Kazimierz Krawczyk, Czesław Zuber, Zbigniew Horbowy, Jerzy Słuczian Orkus, Marian Gołogórski, Zofia Pasek, Regina i Aleksander Puchałowie, Wiesław Sawczuk, Barbara Urbańska-Miszczuk, Maria Słaboń i wielu innych, mamy przykłady twórczości odbiegającej formą i przeznaczeniem od tradycji, jaka wówczas przypisywana była przedmiotom ze szkła. Wymienić można na przykład choćby rzeźby prekursora abstrakcyjnej rzeźby ze szkła Henryka Albina Tomaszewskiego oraz Ludwika Kiczurę, Władysława Czystczonia, Ireneusza Kizińskiego oraz nadal tworzącego krakowskiego mistrza Mariana Gołogórskiego.

Aleksandra Kujawska obecnie kontynuuje drogę twórczą swoich poprzedników, w pracy odno-

sząc się do tradycji, którą interpretuje na nowo. Realizując własną potrzebę twórczości, powołuje do życia unikatowe szklane dzieła tradycyjnymi technikami hutniczymi. Szklana rzeźba w zależności od techniki powstaje od kilku dni do kilku miesięcy. Praca artystki polega obok projektowania na nadawaniu szklanej nieokreślonej substancji kształtów przy zastosowaniu wielu różnych technik szklarskich, np. z wykorzystaniem drewnianych form, jak i bez formy hutniczej, technikami tzw. z ręki, czyli kształtowanymi na gorąco bez użycia formy, za pomocą narzędzi hutniczych. Inne techniki, jak piecowe, polegają na wytapianiu rzeźb w kwarcowych jednorazowych formach wykonanych z modelu 1:1 w glinie, a następnie są obrabiane w tzw. technikach zimnych, czyli na szlifierni, za pomocą maszyn. Kolejna technika piecowa stosowana w pracy ze szkłem to slumping, czyli wykorzystanie do kształtowania szkła grawitacji, czy patte de verre, czyli formowanie obiektu wytopem zmielonego szkła w usypywanej ręcznie z piasku formie. W pracy nad rzeźbą artystka posługuje się narzędziami i przyrządami hutniczymi lub przystosowanymi przez nią do pracy w hucie, np. widły, dodając do tego swoje doświadczenie, nieustającą chęć eksperymentowania, wyobraźnię i niezbędny w tym przypadku talent artystyczny. Wszystko to sprawia, że z gorącej, nieokreślonej, emitującej światło i żar szklanej lawy o temperaturze 1200 stopni powstają szklane dzieła.

Tworząc i równocześnie pisząc teksty o szkłe i jego twórcach, Aleksandra Kujawska walczy z powodzeniem o miejsce przedmiotów wykonanych z tego bardzo wymagającego i szlachetnego materiału, jakim jest szkło, w świecie sztuki wysokiej. Jej wizjonerskie realizacje ze szkła, poparte rzetelnym warsztatem, zachwycają formą, kolorem i fakturą. Szkło to materiał, w którym poprawki są niemożliwe, wszystkie kroki w etapach realizacji muszą być precyzyjnie zaplanowane i wykonane. Jak zwykły mawiać mentor, mistrz i przyjaciel prof. Zbigniew Horbowy: „Szkło jest dla ludzi zdecydowanych”.

W rzeźbach szklanych Aleksandry Kujawskiej zawarta jest intencja artysty i wrażliwość odbiorcy. W swej twórczości artystka skupia się na pierwotnych potrzebach kontaktu dzisiejszej jednostki z naturą i wspólnotą. Zajmuje się obszarami dotyczącymi pragnień oraz emocji człowieka związanych z utratą tych więzi i potrzebą ich odzyskania. Jej celem jest uświadomienie współczesnemu człowiekowi, że stanowi nieodłączną część przyrody, z którą utracił kontakt i zapomniał o jej istnieniu. Zdecydowanie nie poucza, raczej skupia się na samoświadomości oraz towarzyszącej jej emocji, potrzebie, tęsknocie i lęku. W swojej twórczości pragnie opisać te aspekty.

W poszukiwaniach twórczych Aleksandra Kujawska przedkłada eksperymenty z kolorem i kształtem ponad zdobienia, chyba że wynikają one z natury rzeczy, których używa jako formy. Bliski jej emocjom jest także witraż, z którego artystka uzyskała specjalizację na podyplomowych studiach „Szkło w architekturze”. Ale to, co jest jej najbliższe, zawarte jest w 3D, czyli rzeźba, myślenie formą.

Na wystawie „Alchemia” zostały zaprezentowane rzeźby wykonane w kilku technikach szklarskich: piecowych i hutniczych (z użyciem drewnianych form oraz form składanych jednorazowo z gałęzi, kory drzew, odpadów oraz techniką „z ręki” bez użycia formy).

To bardzo odmienne techniki, wymagające innych umiejętności pracy ze szkłem. Pierwsza – piecowa – wymaga ogromnej cierpliwości ze względu na długi proces powstawania dzieła. Artystka posługuje się nią sama od początku do końca, skupiając się w ciszy i samotności nad pracą. Druga technika – hutnicza – wymaga zgrania zespołu hutniczego, perfekcyjnego działania w zespole współpracujących z artystką hutników z plastyczną, kapryśną, płynną materią, gdzie liczą się szybkość i precyzyjne czynności.

Rzeźby szklane wykonane przez Aleksandrę Kujawską znajdują się w kolekcjach muzealnych i prywatnych w Polsce i poza jej granicami.

IWONA ŁAWECKA-MARCZEWSKA

Redaktor naczelna i twórczyni design.doc. Wieloletnia redaktor naczelna „Dobrego Wnętrza”, kuratorka, ekspertka i jurorka konkursów wzornictwa. Autorka publikacji z obszaru wzornictwa i sztuki

Aleksandra Kujawska kocha szkło. Z wzajemnością. Jak mało kto, czuje je i rozumie. Początki tej wyjątkowej relacji sięgają dzieciństwa, gdy jako kilkulatka zbierała z ulicy szkiełka zachwycona ich barwą i materią. Dzięki dziecięcym skarbowom przenosiła się w marzeniach do, jak mówi, „lepszyc, magicznych światów”. Dziś prace artystki zabierają odbiorców w podróż w głąb jej wyobraźni, która znajduje wyraz w pięknych światłoczułych formach i kolorach.

– *Kiedy w hucie spoglądam w żar szklanej lawy, mam za każdym razem metafizyczne wręcz odczucie, że obcuje z żywą materią. Szkło w płynnej postaci promieniuje, świeci, żyje. Jego uroda i magia zmienności stanu skupienia są niebywale. Od drobiny kwarcowego piasku, poprzez fazę płynną, do dowolnej formy stałej nadanej ludzką ręką. W stałym stanie skupienia przezroczyste lub opakowe. Dzięki własnościom optycznym odbijające swoje wewnętrzne światy w nieskończoność. Kruche i delikatne. Mocne i wytrzymałe. Pełne kontrastów i sprzeczności. Fascynujące* – barwnie opowiada o szkłe Aleksandra Kujawska. Każda wizyta w hucie, gdy nadzoruje proces, uczestniczy w powstawaniu szkieł, to dla artyst-

ki wydarzenie – wielkie święto. Spełnienie, które maluje się na jej twarzy, gdy tworzy, z niczym nie da się porównać. Gdy zaczyna opowiadać o pracy w hucie, od razu się uśmiecha. W podróżach między hutniczymi miastami, wrocławską ASP, z którą jest związana, a ukochaną Gdynią, gdzie obecnie mieszka, towarzyszy jej córka Helena, która, jak mówi artystka, „podąża szklaną drogą wraz ze mną”. Obydwie są wegetariankami. Kochają i szanują zwierzęta, o których prawa walczą.

Świat przyrody jest Aleksandrze Kujawskiej bardzo bliski, co znajduje wyraz w jej dziełach. Artystkę zajmuje relacja człowieka z naturą. Próbuje dociec, dlaczego człowiek się od niej oddala, a jednocześnie za nią tęskni. Jej prace mają głęboko humanistyczny wydźwięk. Wyrażają silne emocje i równie mocno oddziałują na odbiorcę. Zadają pytania, nie dając jednoznacznych odpowiedzi, skłaniają do refleksji o kondycji ludzkiej, wartościach, prawdzie. Autorka odwołuje się w nich do literatury, historii sztuki, mitologii. Wiele prac ma podłoże osobiste. Jest twórczynią bardzo wszechstronną, stosującą różne techniki.

Artystka ma ogromny szacunek dla wielkich postaci, które napotkała na swojej twórczej drodze, jak: Władysława Czyszczenia, Zbigniewa Horbowego, Krystyny Cybińskiej, Małgorzaty Dajewskiej, Wszewłoda Sarneckiego, Bogdana Kupczyka, Eryki i Jana Drostów, Mariana Gologórskiego. Wiele z nich stało się bohaterami publikowanych przez nią artykułów, z niektórymi łączy ją relacja nie tylko mistrz - uczeń, lecz także przyjacielska. Aleksandra Kujawska udziela się w środowisku artystów szkła. Jest kuratorką

wystaw, zasiada w jury konkursów, uczestniczy w panelach dyskusyjnych, prowadzi warsztaty. Jest laureatką prestiżowych nagród, m.in. Dobry Wzór, must have!, Design Educated, oraz beneficjentką stypendiów i dotacji, m.in. Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Instytutu Adama Mickiewicza, Urban Glass NYC/USA, Pilchuck Glass School/USA. Jej dzieła prezentowane były na wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce i za granicą, m.in. w Londynie, Paryżu, Wenecji i Mediolanie.

TECHNIKA WYTAPIANIA Z JEDNORAZOWEJ FORMY KWARCOWEJ Z MODELU 1:1 W GLINIE

Technika wytapienia z jednorazowej formy kwarcowej jest najbardziej pracochłonna. Powstają w niej rzeźby z pełnego szkła. Najpierw pieczołowicie i starannie wykonywany jest model w glinie w skali 1:1, następnie na modelu tworzona jest forma z mieszanki mąki kwarcowej i gipsu, kolejno uzyskana warstwa jest zbrojona siatką i drutem i na zbrojenie wylewana jest kolejna warstwa mieszanki kwarcu z gipsem. Kiedy kwarcowa forma stwardnieje, artystka natychmiast wyjmując ulegający w tym momencie destrukcji jednorazowy model z gliny, dłutami i narzędziami dentystycznymi z zakamarków powstałej formy. Następnie szybko i sprawnie myje formę z pozostałości gliny, tak aby kwarcowo gipsowe reliefy nie zdążyły zatracić wyrazistości pod wpływem wody. Następnie forma jest suszona, co w zależności od techniki i miejsca suszenia (w piecu hutniczym lub na wolnym powietrzu) trwa kilka tygodni przy sprzyjających warunkach. Do suchej formy wkładane jest szkło i następnie wypalane w piecu około 10 dni bez przerwy. Po wyjęciu z pieca jednorazowa forma jest niszczone, aby wydobyć z niej powstały obiekt. Kolejny etap to szlifiernia, gdzie opracowywanie szkła w technikach zimnych trwa kilka tygodni.

Pełne rzeźby Aleksandry Kujawskiej, reliefowane i szlifowane, przywodzą na myśl zatopione w morzu przedmioty, zapomniane, porośnięte morskimi stworzeniami. Dzięki właściwościom optycznym szkła przez wypolerowane ściany możemy zajrzeć do środka rzeźby i zobaczyć reliefy od środka, przypominające strukturą podmorskie pejzaże.

Gniazdo to symbol domu. Bezpieczeństwa, rodziny.

Historia mojej szklanej rzeźby to wyrażona w sztuce szkła refleksja, komentarz do sytuacji mojej własnej i politycznej w Europie, gdzie obecnie setki tysięcy osób utraciły swój dom. Swoje gniazdo. Pracując nad tą rzeźbą, nie uniknęłam trudności, choć wszystko szło zgodnie z planem i nic nie przewidywało komplikacji, a nawet destrukcji obiektu. Wiele tygodni pracy nad modelem, formą, oczekiwanie na szczęśliwy wypał. Moje wspaniałe szklane gniazdo pękło na trzy części, a forma straciła spójność. Nigdy wcześniej mi się to nie zdarzyło. Po pierwszym szoku postanowiłam ponownie włożyć do pieca popękane szkło w popękanej formie. Po kolejnych kilku dniach w piecu wyjęłam je i oczyściłam. Jest całe. Straciło nieco kształt, wielkość, miejscami piękne reliefy, ale jest całe i... nadal piękne. Czasem niektórzy z nas tracą swoje gniazda w ciągu życia kilkakrotnie. Ja także straciłam swój dom i bliskich. Podstawowy warunek zdrowia psychicznego, poczucie bezpieczeństwa, legło w gruzach. Podobnie jak obecnie tysiące osób na świecie, które straciły domy i rodziny. Patrząc jednak na swoje własne losy i na moją zniszczoną i uratowaną szklaną rzeźbę, wiem, co symbolizuje. Gniazdo – dom. A gniazdo... można odbudować, będzie inne, może nie takie, jak planowaliśmy. Tak jak moja rzeźba, czy o takiej marzyłam? Nie, ale także jest piękna i ma swój niedoskonały charakter. Moc. Gniazda mają to do siebie, że są odbudowywane. Odbudowywalne. Niestrudzone ptaki wierzą i mają nadzieję na nowe życie, odbudowując swe gniazda co roku. Niech naszymi nauczycielami będą ptaki i dadzą nam wszystkim nadzieję.

fot. Krzysztof Pachurka

Hope. Next nest, 2022

wymiary: ca. 30 x 40 x 20 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

kolekcja prywatna

Rzeźba „Hope. Next nest” była prezentowana we wrześniu 2022 r.
na The Venice Glass Weeks.

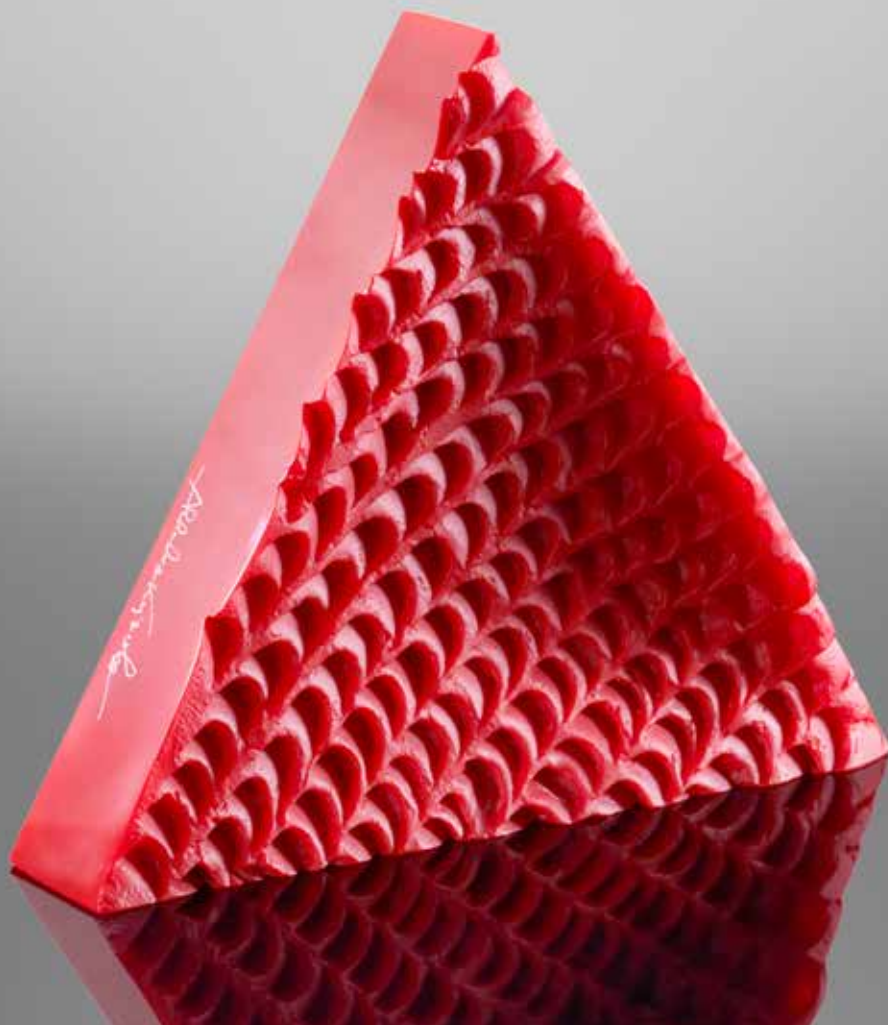

fot. Olek Iwaszkiewicz

Blue Dreams, 2017

wymiary: 41 x 13 x 11 cm

sygnatura autorska w prawym dolnym boku „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Passion, 2020

wymiary: 20 x 20 x 7 cm

sygnatura autorska na lewym boku „Aleksandra Kujawska”

Huta Szkła Gospodarczego
Tadeusz Wrześniak
fot. Jerzy Niedzielski

TECHNIKI HUTNICZE „Z RĘKI”

Metoda „z ręki” to bezpośrednie starcie twórcy z materiałem szkła. Podana przez hutnika porcja szkła jest kształtowana przez artystkę hutniczymi narzędziami i tymi przez nią przysposobionymi jako narzędzia, np. widłami. Temperatura szklanej bańki, nad którą w danym momencie pracuje artystka, to około 900 stopni. Każdy ruch ręki w stronę szkła boli. Obserwując pracę Aleksandry Kujawskiej, odnosi się wrażenie, jakby staczała ze szkłem pojedynkę, walkę – gdyż nakłuwając, modelując gorące, żarzące się od własnej energii szkło, co chwila odskakuje z okrzykiem i przyskakuje do niego z kolejnym ruchem ręki z narzędziem na nowo.

Cykl rzeźb powstałych na gorąco, nazwanych przeważnie tytułami zaczerpniętymi ze świata natury, to zapis emocji, wewnętrznych zmagania, odzwierciedlonych w miękkich kształtach struktury obiektów, poprzecinanych wkluciami, tworzących tym samym we wnętrzach rzeźb ekspresyjne struktury.

Chmurka powstała w hucie w technice „z ręki”, kształtowana na gorąco za pomocą narzędzi hutniczych. Następnie szlifowana i polerowana.

Rzeźba jest inspirowana naturą, jej forma przypomina deszczową chmurkę tuż przed opadem. Doskonały szlif i zastosowanie bezbarwnego szkła kryształowego sprawiają, że blask szkła jest najwyższej jakości. A szklana rzeźba przypomina skarb natury, którym w istocie jest – bo z niej pochodzi.

Aleksandra Kujawska

Prezentowana na wystawach:

Wystawa „Siła z natury rzeczy” Warsaw Home, 2018.

Wystawa indywidualna Aleksandry Kujawskiej „Schoolgirl back home” w Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze, 2019.

Wystawa indywidualna „Circle of life/Koło życia”, Muzeum technik ceramicznych w Kole, 2020.

fot. Olek Iwaszkiewicz

Chmurka, 2018

wymiary: ca. 17 x 25 x 17 cm

szkło kryształowe

sygnatura autorska na górze rzeźby „Aleksandra Kujawska”

Cykle „Pieczęcie”, „Widoki” i „Lustra” prezentowane na wystawie zostały zrealizowane w Hucie Szkła Gospodarczego Tadeusz Wrześniak w Ładnej. Jest to największa huta szkła ręcznie formowanego w Polsce. Dzięki zaangażowaniu właściciela, Tadeusza Wrześniaka i pracowników huty w projekt wystawy „Alchemia” powstały niezwykle dzieła sztuki. Dlatego rola tej instytucji w projekcie jest znamienna.

fot. Olek Iwaszkiewicz

Pieczęć deszczu, 2023

Cykl: Pieczęcie

wymiary: ca. 38 x 50 x 44 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Pieczęć deszczu, 2023

Cykl: Pieczęcie

wymiary: ca. 34 x 37 x 40 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Globe, 2023

Cykl: Insignia

wymiary: ca. wysokość 36, średnica 40 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Scepter, 2023

Cykl: Insignia

wymiary: ca. wysokość 53 cm, średnica 28 cm

fot. Olek Iwaszkiewicz

Niepewność, 2023

Cykl: Lustra

wymiary: ca. wysokość 19 cm, średnica 50 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Wiara, 2023

Cykl: Lustra

wymiary: ca. wysokość 12 cm, średnica 47 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fol. Olek Iwaszkiewicz

Wiana, 2023

Cykl: Lustra

wymiary: ca. wysokość 15 cm, średnica 50 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Nadzieja, 2023

Cykl: Lustra

wymiary: wysokość 27 cm, średnica 45 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Krzysztof Pachurka

Burza, 2022

wymiary: 39 x 27 x 18 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Krzysztof Pachurka

Zmrok, 2023

wymiary: ca. 41 x 25 x 17 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Zmierzch. Orłowo. Gdynia, 2023

wymiary: 32 x 26 x 20 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Krzysztof Pachurka

Polna droga, 2022

wymiary: 35 x 27 x 18 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Krzysztof Pachurka

Smoky evening, 2022

wymiary 39 x 26 x 16 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Zachód słońca. Orłowo. Gdynia, 2023

wymiary: ca. 30 x 20 x 16 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Zimowy sen, 2023

wymiary: ca. 40 x 27 x 17 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Zimowy sen, 2023

wymiary: ca. 54 x 26 x 20 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Zimowy sen, 2023

wymiary: ca. 38 x 28 x 23 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Zimowy sen, 2023

wymiary: ca. 38 x 25 x 17 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Nocne echo, 2023

wymiary: ca. 47 x 32 x 30 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Sztorm, 2023

wymiary: ca. 32 x 24 x 16 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Sztorm, 2023

wymiary: ca. 17 x 28 x 23 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Krzysztof Pachurka

Fala, 2022

wymiary: ca. 39 x 27 x 18 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Ziemia, 2023

wymiary: ca. 33 x 25 x 16 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Ziemia, 2023

wymiary: ca. 43 x 25 x 19 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

TECHNIKA HUTNICZA WŁASNA

Forma, do której dmuchane jest szkło, jest jednorazowym dziełem, układanym pieczołowicie przez artystkę z rzeczy, które znajduje w okolicy huty w mieście, gdzie obecnie tworzy. Kora drzew, gałęzie, kamienie, ułożone starannie w metalowym pojemniku, wiadrze czy kontenerze, są swoistą pieczęcią, kapsułą czasu miejsca, w którym powstały. Zapisem informacji utrwalonych w swojej strukturze. W powstałych reliefach organicznych, abstrakcyjnych form rzeźb na zawsze zostają odcisnięte znaki czasu, natury, miejsca, gdzie pracowała artystka.

Historia mojej rzeźby jest historią oddania życia. A właściwie zabrania komuś życia. Dla celów „wyższych”. Ale czy aby na pewno wyższych?

Kocham ogród Akademii Sztuk Pięknych. Zachwyciłam się nim od pierwszego spotkania. Rosły w nim ogromne, wspaniałe drzewa. Miały tabliczkę z orłem, że są dobrem i że są chronione prawem. Kilka lat temu zachwyciła mnie także informacja, że Akademia otrzymała wsparcie i dofinansowanie i że rozpoczyna się budowa, wyczekiwane przez pokolenia pracowników i studentów, nowoczesnego budynku Akademii – z pracowniami szklarskimi i własną hutą szkła! Marzenie założycieli Katedry Szkła sprzed kilkudziesięciu lat zaczęło się materializować.

Niestety, ścięto wspaniałe drzewa. Poćwiartowano dumne dęby, jesiony, topole, świerki, graby, platany. Na nic zdała się tabliczka z godłem Polski. Znalazłam spalony, zwęglony pień. Piękny... Z trudem zapakowałam go na towarowy wózek i schowałam pod stołem w pokoju doktoranta. Chciałam „kiedyś” uhonorować życie tego drzewa, tego parku.

Odcisnęłam w naszej hucie szkła, która powstała na miejscu ściętego parku, szklaną ławę w strukturze zwęglonego pnia. Stworzyłam rzeźbę. Życie po życiu. Sztuka ze zgliszcz. Tak, to piękna forma. Budzi zachwyt. Ale czy o tym marzyłam? Zapewne nie, ale jest to mój osobisty hołd dla drzew.

Aleksandra Kujawska

fot. Krzysztof Pachurka

Feniks. Enjoy your life. After life, 2022

wymiary rzeźby: ca. 24 x 40 x 36 cm

wysokość całości z podstawą: ca. 75 x 80 x 80 cm

podstawa: ca. 50 x 60 x 60 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

Smocze cykle, zrealizowane głównie w Krakowskiej Hucie Szkła, niegdysiejszym naukowym Instytucie Szkła i Ceramiki, obecnie kultowym dla wielbicieli szkła miejscu, nawiązują charakterem i nazwą do tradycji oraz legend Krakowa i Instytutu. Przez lata Instytut miał w swoim logo smoka dmuchającego szkło. Aleksandra, będąc nastolatką, odbyła tam praktyki jako uczennica Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Cieplicach Śląskich Zdrój o profilu szkło artystyczne. Jest więc związana z tą hutą od wielu lat i bardzo ceni jej tradycje, dorobek projektowy i artystyczny.

Smocze cykle powstały także w Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze, które posiada najbogatszą i największą kolekcję szkła artystycznego w Polsce. W zbiorach Muzeum znajdują się również prace artystki. W 2019 roku Muzeum otworzyło Laboratorium Szkła – w pełni funkcjonalną hutę, wyposażoną w piec do wytopu szkła, odpowiednie narzędzia i materiały. Huta jest miejscem działalności artystycznej i gości u siebie znakomitych twórców.

fot. Krzysztof Pachurka

Water Dragon, 2022

wymiary: ca. 58 x 28 x 20 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Krzysztof Pachurka

Matcha Dragon, 2022

wymiary: 43 x 22 x 21 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Krzysztof Pachurka

Brown Sugar Dragon, 2022

wymiary: ca. 43 x 23 x 20 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Serce Smoka, 2023

wymiary: ca. 56 x 28 x 27 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

***Serce ametystowego smoka*, 2023**

wymiary: ca. 50 x 27 x 17 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Oko ametystowego smoka, 2023

wymiary: ca. 47 x 25 x 20 cm

sygnatura autorska z boku rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

View, 2023

Cykl: Widoki

wymiary: ca. 28 x 49 x 20 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

View, 2023

Cykl: Widoki

wymiary: ca. 32 x 48 x 24 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

View, 2023

Cykl: Widoki

wymiary: ca. 26.5 x 47 x 24 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

View, 2023

Cykl: Widoki

wymiary: ca. 30 x 52 x 26 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

View, 2023

Cykl: Widoki

wymiary: ca. 29 x 50 x 22 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

View, 2023

Cykl: Widoki

wymiary: ca. 42 x 61 x 24 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

***View*, 2023**

Cykl: Widoki

wymiary: ca. 31 x 50 x 27 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

View, 2023

Cykl: Widoki

wymiary: ca. 32 x 51 x 24 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

View, 2023

Cykl: Widoki

wymiary: ca. 31 x 49 x 26 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

View, 2023

Cykl: Widoki

wymiary: 31 x 53 x 23 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

View, 2023

Cykl: Widoki

wymiary: ca. 32 x 52 x 23 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

View, 2023

Cykl: Widoki

wymiary: ca. 33 x 60 x 31 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

fol. Olek Iwaszkiewicz

***View*, 2023**

Cykl: Widoki

wymiary: ca. 36 x 53 x 20 cm

sygnatura autorska u podstawy rzeźby „Aleksandra Kujawska”

TECHNIKA HUTNICZA DMUCHANA DO DREWNIANEJ FORMY BUKOWEJ

Rzeźby wykonane techniką hutniczą dmuchane do drewnianej bukowej formy powstają jako krótkie autorskie cykle kolorystyczne. Gorące (około 1200 stopni) szkło wdmuchiwane jest do formy, eksplorując jej kształty – spala ją. Każdy więc obiekt ma indywidualny charakter, gdyż drewniana forma w przeciwieństwie do metalowych, ulegając destrukcji, wpływa minimalnie, ale jednak, na kształt rzeźby. Dodatkowo zdobienia z pęcherzy powietrza mają na każdym obiekcie swój jedyny i niepowtarzalny charakter.

fot. Olek Iwaszkiewicz

Sun & Planets, 2021

Cykl: Pink Toys

wymiary: 40 x 20 cm, 37 x 20 cm

edycja limitowana

sygnatura autorska u podstawy „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

Comets, 2023

Cykl: Toys

edycja limitowana

wymiary: wysokość 32 cm x średnica 10 cm

sygnatura autorska u podstawy „Aleksandra Kujawska”

fot. Olek Iwaszkiewicz

***Kieliszki księżycowe Ametyst*, 2023**

komplet 6 sztuk

wymiary: ca. 15 x 10 cm

sygnatura autorska na spodzie „A.K.”

Szklane rzeźby „Toys” to seria rzeźb wykonanych ręcznie, techniką hutniczą, dmuchanego do drewnianej formy, barwionego w masie szkła. Ich przeznaczeniem jest odwrócenie myśli od dnia codziennego. Kontemplacja kształtu, koloru, gry światła przepuszczonego przez szklaną formę. Przyciski do myśli. Zestawione ze światłem wchodzi w relację z otoczeniem. Podczas pandemii, zmęczona miesiącami zabezpieczania podstawowych spraw związanych z przetrwaniem w izolacji, jak jedzenie, artykuły higieniczne, leki, środki dezynfekujące, zapragnęłam stworzyć abstrakcyjne, nieoczywiste obiekty z pogranicza bajki lub literatury kosmicznej futurystyki Stanisława Lema, pierwszych surrealistycznych filmów lub obiektów badawczych programu kosmicznego. Tak powstały „Toys”: Comet, Planets, Sun.

Aleksandra Kujawska

Rzeźby „Toys” Aleksandry Kujawskiej zostały docenione i nagrodzone „Must Have 2021” Festiwalu Łódź Design, gdzie były prezentowane na wystawie laureatów konkursu. Rzeźba Planets z cyklu „Toys” reprezentowała Polskę na Międzynarodowym Biennale Szkła w Sofii, gdzie została wyselekcjonowana i wybrana na światową wystawę szkła. Sun, Planets, Comets znajdują się w kolekcji Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze. Cykl ten był również prezentowany na Warszawskich Targach Sztuki oraz na wystawie „Dziesięć na dziesięć” w Starej Oranżerii w Łazienkach Królewskich.

Projekt Kieliszków Księżycowych został doceniony przez najważniejsze w Polsce instytucje związane z wzornictwem. Aleksandra Kujawska otrzymała za ich projekt nagrodę „Must Have 2020” Łódź Design Festiwal, a w 2021 r. Księżycowe wygrały w kultowym konkursie „Dobry Wzór 2021” w kategorii „Rzemiosło” Instytutu Wzornictwa Przemysłowego w Warszawie.

Ręcznie wykonane, dmuchane do drewnianej formy. Szkło barwione w masie. Pełna mocna nóżka kontrastuje z delikatną kulistą czarką kielicha. Dobrze wyważone, stanowią ozdobę stołu.

Kieliszki kształtem nawiązują do faz księżyca, zmieniającego wielkość i kształt tarczy.

Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze
hutnicy na zdjęciu: Peter Glosik i Sławomir Kostecki
fot. Edyta Patro

Iwona Staroszczyk
Atelier Galerii Limited Edition
św. Andrzeja Boboli 6/12, Warszawa
+48 502 38 11 76
i.staroszczyk@limitededition.pl
www.limitededition.pl